

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1984-1985

28 JUNI 1985

WETSONTWERP

betreffende de uitvoering van de artikelen 7 en 8
van het Verdrag inzake externe beveiliging
van kernmateriaal, opgemaakt te Wenen
en te New York op 3 maart 1980

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER MOTTARD

DAMES EN HEREN,

I. — Uiteenzetting van de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie, Buitenlandse Handel en Institutionele Hervormingen

Het ontwerp heeft tot doel de bepalingen van het Strafwetboek aan te passen aan de specifieke beveiliging die kernmateriaal behoeft.

Gelet op het kennelijk potentiële gevaar dat aan dergelijk materiaal verbonden is, wordt voorzien in de invoering van specifieke misdrijven waarop strengere straffen zijn gesteld.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Remacle.

A. — Leden : de heren Bourgeois, Breyne, Gehlen, Grafé, Remacle, Suykerbuyk, Verhaegen. — de heren Bossuyt, Brouhon, Collignon, Derycke, Mevr. Detiège, de heren D'Hose, Mottard, Van den Bossche. — de heren Barzin, Henrion, Horlait, Mundeeler, Van Belle, Van de Velde. — de heren Baert, Belmans.

B. — Plaatsvervangers : Mevr. Demeester-De Meyer, de heren le Hardy de Beaulieu, J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — de heren Baudson, Defosset, Dejardin, Gondry, Mevr. Lefebvre, de heren Tobback, Van Elewycx, Vanvelthoven, Willockx. — de heren A. Claes, Daems, De Decker, De Groot, Huylebrouck, Klein, Verberckmoes. — de heren R. Declercq, F. Vansteenkiste, Verniers.

Zie :

1007 (1984-1985) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1984-1985

28 JUIN 1985

PROJET DE LOI

relatif à l'exécution des articles 7 et 8
de la Convention sur la protection physique
des matières nucléaires, faite à Vienne
et à New York le 3 mars 1980

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA JUSTICE
DE LA JUSTICE (1)

PAR M. MOTTARD

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Exposé du Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice, du Commerce extérieur et des Réformes institutionnelles

Le but du projet est d'adapter les infractions du Code pénal aux nécessités spécifiques des matières nucléaires.

En raison du danger potentiel évident que celles-ci peuvent présenter, des infractions particulières, prévoyant des peines plus fortes, sont prévues.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Remacle.

A. — Membres : MM. Bourgeois, Breyne, Gehlen, Grafé, Remacle, Suykerbuyk, Verhaegen. — MM. Bossuyt, Brouhon, Collignon, Derycke, Mme Detiège, MM. D'Hose, Mottard, Van den Bossche. — MM. Barzin, Henrion, Horlait, Mundeeler, Van Belle, Van de Velde. — MM. Baert, Belmans.

B. — Suppléants : Mme Demeester-De Meyer, MM. le Hardy de Beaulieu, J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — MM. Baudson, Defosset, Dejardin, Gondry, Mme Lefebvre, MM. Tobback, Van Elewycx, Vanvelthoven, Willockx. — MM. A. Claes, Daems, De Decker, De Groot, Huylebrouck, Klein, Verberckmoes. — MM. R. Declercq, F. Vansteenkiste, Verniers.

Voi :

1007 (1984-1985) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

Het ontwerp beoogt de toepassing van het Verdrag inzake externe beveiliging van kernmateriaal, dat door België op 13 juni 1980 is ondertekend.

Bedoelde misdrijven zijn de volgende :

Artikel 2 heeft betrekking op al wie zich opzettelijk en zonder vergunning, die wordt verleend door het bevoegde gezag, ofwel niet onder de daarin gestelde voorwaarden kernmateriaal laat afgeven, dan wel zodanig materiaal verkrijgt, in zijn bezit houdt, gebruikt, verandert, afstaat, achterlaat, vervoert of verspreidt.

Artikel 3 heeft betrekking op diefstal van kernmateriaal.

De artikelen 4 tot 8 hebben betrekking op diefstal van kernmateriaal gepleegd door middel van geweld of bedreiging evenals op de afpersing ervan.

Artikel 9 straft degene die dreigt kernmateriaal te zullen gebruiken of die dreigt diefstal van kernmateriaal te zullen plegen ten einde een natuurlijke of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat te dwingen iets te doen of na te laten.

Overeenkomstig voornoemd Verdrag bepaalt artikel 10 dat de Belgische rechtbanken bevoegd zijn om kennis te nemen van de in het ontwerp omschreven misdrijven die zijn gepleegd op het grondgebied van één van de Staten die partij zijn bij het Verdrag, of aan boord van een vaartuig of een luchtvaartuig dat in één van die Staten is geregistreerd wanneer de vermoedelijke dader van het misdrijf zich op Belgisch grondgebied bevindt en de Belgische Regering de uitlevering aan die Staat niet toelaat.

Ten slotte worden op grond van artikel 11 alle bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek op deze misdrijven toepasselijk gemaakt.

Het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Verdrag inzake externe beveiliging van kernmateriaal werd door het Parlement aangenomen en is de wet van 24 juli 1984 geworden.

De bekendmaking van deze wet werd verdaagd tot op het ogenblik waarop het onderhavige ontwerp dat onze interne wetgeving aan het Verdrag aanpast, zal worden aangenomen.

II. — Algemene bespreking

Door de heren Van den Bossche en Mottard wordt erop gewezen dat zware straffen worden gesteld op de in het wetsontwerp bedoelde misdrijven, derwijze dat het Hof van Assisen in die aangelegenheid bevoegd wordt.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat het Hof van Assisen inderdaad bevoegd is voor alle criminele zaken (art. 98 van de Grondwet).

Volgens hem is de zwaarte van de straffen en de bevoegdheid van het Hof van Assisen die daaruit volgt verantwoord, omdat de ten laste gelegde feiten bijzonder zwaarwichtig zijn en voor de bevolking een gevaar inhouden.

Toch zij eraan herinnerd dat de verzending naar de correctionele rechtbank op grond van verzachtende omstandigheden steeds kan worden bevolen.

Die mogelijkheid van correctionnalisering is alleen beperkt wanneer de door de wet gestelde straf zwaarder is dan twintig jaar dwangarbeid.

Alleen artikel 8 (art. 477^{sexies} nieuw van het Strafwetboek dat door artikel 2 van het amendement is ingevoegd) voorziet in een zwaardere straf (levenslange dwangarbeid).

Een lid (de heer Van den Bossche) vraagt zich af of het opportuun is een nieuwe bijzondere strafwet voor te stellen die ons strafrecht alleen meer ingewikkeld kan maken en hij stelt voor het Strafwetboek aan te vullen met de invoeging van de nieuwe misdrijven. De Vice-Eerste Minister verklaart dat de invoering van de in het ontwerp bedoelde

Il s'agit d'une application de la Convention sur la protection physique des matières nucléaires, que la Belgique a signée le 13 juin 1980.

Les infractions visées sont les suivantes :

L'article 2 vise quiconque, intentionnellement et sans y être habilité par l'autorité compétente ou en dehors des conditions prévues lors de l'habilitation, se fait remettre, acquiert, détient, utilise, altère, cède, abandonne, transporte ou disperse des matières nucléaires.

L'article 3 vise le vol de matières nucléaires.

Les articles 4 à 8 traitent du vol commis à l'aide de violences ou de menaces et de l'extorsion.

L'article 9 concerne la menace d'utiliser des matières nucléaires et la menace de commettre un vol de matières nucléaires afin de contraindre une personne physique ou morale, une organisation internationale ou un Etat à faire ou à s'abstenir de faire un acte.

Conformément à la Convention, l'article 10 dispose que les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions prévues par la loi en projet, qui ont été commises sur le territoire d'un des Etats parties à la Convention ou à bord d'un navire ou d'un aéronef immatriculé dans un de ces Etats, lorsque l'auteur présumé de l'infraction se trouve sur le territoire belge et que le Gouvernement belge n'a pas accordé l'extradition à cet Etat.

Enfin, l'article 11 rend applicable à ces infractions toutes les dispositions du Livre 1er du Code pénal.

Le projet de loi portant approbation de la Convention sur la protection physique des matières nucléaires a été adopté par le Parlement et est devenu la loi du 24 juillet 1984.

La publication de cette loi a été différée en attendant l'adoption du présent projet qui adapte la législation interne à la Convention.

II. — Discussion générale

Il est souligné (MM. Van den Bossche et Mottard) que les infractions visées par le projet de loi sont assorties de peines élevées qui auront pour conséquence de rendre la Cour d'Assises compétente en cette matière.

Le Vice-Premier Ministre déclare que la Cour d'Assises est en effet compétente en toutes matières criminelles (art. 98 de la Constitution).

Il estime que le caractère élevé des peines et la compétence de la Cour d'Assises qu'il entraîne sont justifiés étant donné que les faits incriminés sont particulièrement graves et présentent des dangers pour la population.

Il y a lieu cependant de rappeler que le renvoi au tribunal correctionnel en raison de circonstances atténuantes peut toujours être ordonné.

Cette possibilité de correctionnalisation n'est limitée que si la peine prévue par la loi excède la peine de vingt ans de travaux forcés.

Seul l'article 8 (art. 477^{sexies} nouveau du Code pénal, inséré par l'art. 2 de l'amendement) prévoit une peine supérieure (travaux forcés à perpétuité).

Un membre (M. Van den Bossche) ayant contesté l'opportunité de proposer une nouvelle loi pénale spéciale dont l'adoption ne ferait que rendre plus complexe notre droit et ayant suggéré de compléter le Code pénal en y insérant les nouvelles infractions, le Vice-Premier Ministre déclare que l'introduction des infractions visées par le

misdrijven in het Strafwetboek inderdaad verkieslijk kan lijken boven de aanneming van een nieuwe bijzondere wet. Dienovereenkomstig stelt hij dan ook amendementen voor.

III. — Artikelsgewijze bespreking en stemming

De Vice-Eerste Minister stelt een amendement (Stuk n° 1007/2, I) voor ertoe strekkend de tekst van het wetsontwerp te vervangen door vijf nieuwe artikelen.

Die nieuwe artikelen nemen de strekking van het wetsontwerp over, maar voegen het in het Strafwetboek in.

Artikel 1

Artikel 1 voegt een artikel 331bis in het Strafwetboek in. Het heeft tot doel bedreigingen te straffen die te maken hebben met het gebruik van kernmateriaal.

Art. 331bis, 1°

Artikel 331bis, 1°, bepaalt dat met opsluiting wordt gestraft, hij die dreigt kernmateriaal te zullen gebruiken.

Met betrekking tot deze bepaling worden twee opmerkingen gemaakt :

1) Nadere uitleg wordt gevraagd over de term « kernmateriaal » (de heer Baert).

De Vice-Eerste Minister verklaart dat artikel 3 bepaalt wat onder « kernmateriaal » moet worden verstaan;

2) Gevraagd wordt (de heren Baert en Van den Bossche) waarin het bedoelde strafbare feit precies bestaat. Het gebruik van kernmateriaal is op zichzelf immers geen strafbaar feit.

Ziekenhuizen, opzoekingscentra ... kunnen ertoe worden gebracht bij hun werkzaamheden kernmateriaal te gebruiken. Het gebruik houdt niet noodzakelijk misdadig opzet in. In die context heeft het begrip bedreiging geen betekenis.

Derhalve zal ook dit begrip moeten worden gepreciseerd, ten einde te bevestigen of afpersing wordt bedoeld.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat de bepaling met name betrekking heeft op de chantage die kan worden gepleegd door te dreigen met het gebruik van kernmateriaal.

Naar zijn oordeel kan de tekst evenwel te vaag schijnen. Gepreciseerd zou moeten worden dat het gaat om het gebruik van kernmateriaal zonder daartoe door de bevoegde overheid te zijn gemachtigd of zonder dat de voorwaarden zijn vervuld die zijn bepaald door de machtiging inzake het gebruik van kernmateriaal.

Een lid (de heer Van den Bossche) is van oordeel dat, ook al werd machtiging verkregen, het gebruik door een misdadig opzet kan zijn gemotiveerd.

Derhalve zou duidelijkheidshalve nader moeten worden omschreven dat het gaat om bedreigingen kernmateriaal te zullen gebruiken voor een aanslag op personen of op eigendommen.

Men zou zich derhalve dienen te inspireren op artikel 327, 1ste lid, van het Strafwetboek, dat bepaalt dat « hij die, hetzij mondeling, hetzij bij een naamloos of ondertekend geschrift, iemand onder een bevel of onder een voorwaarde, bedreigt met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, wordt gestraft met gevangenisstraf van 6 maanden tot 5 jaar en met geldboete van 100 F tot 500 F ». Het is inderdaad verkieslijk te verwijzen naar een gebruikelijke terminologie.

projet dans le Code pénal pourrait en effet être préférable à l'adoption d'une nouvelle loi particulière. Dès lors, il dépose des amendements dans ce sens.

III. — Discussion et votes des articles

Le Vice-Premier Ministre dépose un amendement (Doc. n° 1007/2, I) tendant à remplacer le texte du projet de loi par cinq nouveaux articles.

Ces nouveaux articles reprennent la teneur du projet de loi mais l'insèrent dans le Code pénal.

Article 1

L'article 1 insère un article 331bis dans le Code pénal. Il tend à punir les menaces fondées sur l'emploi de matières nucléaires.

Art. 331bis, 1°

L'article 331bis, 1° dispose qu'est puni de la réclusion celui qui menace d'utiliser des matières nucléaires.

Deux observations sont faites en ce qui concerne cette disposition :

1) Des précisions sont demandées en ce qui concerne les termes « matières nucléaires » (M. Baert).

Le Vice-Premier Ministre déclare que l'article 3 définit ce qu'il faut entendre par « matières nucléaires »;

2) La question est posée (MM. Baert et Van den Bossche) de savoir en quoi consiste exactement l'infraction visée. En effet, l'utilisation des matières nucléaires ne constitue pas une infraction en soi.

Des hôpitaux, des centres de recherche ... peuvent être amenés à utiliser des matières nucléaires dans leur travail. L'utilisation n'implique pas nécessairement l'intention criminelle. Dans ce contexte la notion de menace n'a pas de sens.

A cet égard, il y aurait lieu également de la préciser afin de confirmer si le chantage est visé.

Le Vice-Premier Ministre déclare que la disposition concerne notamment le chantage qui peut être fait grâce à la menace d'utiliser des matières nucléaires.

Il estime cependant que le texte peut paraître trop vague. Il faudrait préciser qu'il s'agit de l'utilisation de matières nucléaires sans y être habilité par l'autorité compétente ou en dehors des conditions prévues par l'habilitation relative à l'utilisation de matières nucléaires.

Un membre (M. Van den Bossche) estime que même s'il y a habilitation, l'utilisation peut être motivée par une intention criminelle.

Dès lors, il serait plus clair de préciser qu'il s'agit de menaces d'attentat contre les biens et les personnes au moyen de matières nucléaires.

Il y aurait lieu de s'inspirer de l'article 327, alinéa 1er, du Code pénal qui dispose que « quiconque aura, soit verbalement, soit par écrit anonyme ou signé, avec ordre ou sous condition, menacé d'un attentat contre les personnes ou les propriétés, punissable d'une peine criminelle, sera puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 100 F à 500 F ». Il est en effet préférable de se référer à une terminologie usuelle.

Bijgevolg stelt de heer Van den Bossche een subamendement (Stuk n° 1007/2-II) voor, ten einde het 1° te vervangen door wat volgt: « 1° hij die dreigt kernmateriaal te zullen gebruiken voor een aanslag op personen of op eigendommen; ».

De Vice-Eerste Minister aanvaardt dit subamendement, dat overigens beantwoordt aan het doel van artikel 7, 1, e, i van het Verdrag (Stuk Senaat, n° 557/1).

Het subamendement van de heer Van den Bossche wordt eenparig aangenomen.

Art. 331bis, 2°

Het 2° van artikel 331bis bepaalt dat met opsluiting wordt gestraft, hij die dreigt diefstal van kernmateriaal te zullen plegen ten einde een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat te dwingen iets te doen of na te laten.

Verscheidene leden (de heren Baert en Van den Bossche) merken op dat ook in dit geval het bedoelde misdrijf niet duidelijk blijkt. Normaal gesproken is het misdrijf van diefstal niet strafbaar. Het materiële element is niet voorhanden en het oogmerk is niet strafbaar.

Men kan zich afvragen of het niet gaat om een poging tot diefstal, die wel strafbaar zou zijn.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat de bepaling ook doelt op de bedreiging. Het voegt eraan toe dat die terminologie wordt overgenomen in artikel 7 van het Verdrag, dat een opsomming geeft van de strafbare feiten die door iedere Verdragsluitende Staat volgens zijn nationaal recht als een strafbaar feit moeten worden beschouwd en dat onder meer het feit vermeldt « de opzettelijke bedreiging, de diefstal of de gekwalificeerde diefstal van kernmateriaal te plegen, ten einde een natuurlijk persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat te dwingen iets te doen of niet te doen » (art. 7, 1, a, ii, van het Verdrag inzake externe beveiliging van kernmateriaal, Stuk Senaat, n° 577/1).

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Artikel 2, voegt in het Strafwetboek, boek II, titel IX, hoofdstuk I « Diefstal en afpersing », een afdeling IIbis in, onder het opschrift « Diefstal en afpersing van kernmateriaal » en bestaande uit de artikelen 477 tot 477sexies.

Opgemerkt wordt (de heer Van den Bossche) dat tussen de nieuwe artikelen en de artikelen 463 tot 476 van het Strafwetboek een parallelisme schijnt te zijn ingevoerd.

Derhalve rijst de vraag waarom in artikel 477bis slechts drie van de in artikel 471 bepaalde verzwarende omstandigheden worden overgenomen (b.v.: diefstal gepleegd door twee of meer personen wordt niet overgenomen). Dit verschil in formulering maakt de tekst onsamenhangend.

Volgens de Vice-Eerste Minister zijn alle verzwarende omstandigheden waarin is voorzien in aanmerking genomen. De gradatie van de straffen is evenwel uit een verschillende hoek benaderd. Bijgevolg is er geen volstrekte gelijkenis.

Artikel 477 heeft betrekking op de eenvoudige diefstal (cf. art. 463).

Artikel 477bis heeft betrekking op de diefstal van kernmateriaal, indien hij gepleegd wordt door middel van geweld of bedreiging (cf. artikel 468) en op de diefstal van kernmateriaal, indien hij gepleegd wordt door middel van braak, inklimming of valse sleutels; indien hij gepleegd wordt door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambts-

Par conséquent, M. Van den Bossche dépose un sous-amendement (Doc. n° 1007/2-II) tendant à remplacer le 1° par ce qui suit: « 1° celui qui menace d'utiliser des matières nucléaires pour commettre un attentat contre des personnes ou des propriétés ».

Le Vice-Premier Ministre approuve ce sous-amendement qui rencontre d'ailleurs l'objectif de l'article 7, 1, e, i, de la Convention (Doc. du Sénat n° 557/1).

Le sous-amendement de M. Van den Bossche est adopté à l'unanimité.

Art. 331bis, 2°

Le 2° de l'article 331bis dispose qu'est puni de réclusion celui qui menace de commettre un vol de matières nucléaires afin de contraindre une personne physique ou morale, une organisation ou un Etat à faire ou à s'abstenir de faire un acte.

Des membres (MM. Baert et Van den Bossche) observent que l'infraction visée n'apparaît également pas clairement dans ce cas. La menace de vol n'est normalement pas punissable. L'élément matériel n'existe pas et l'intention n'est pas punissable.

La question se pose de savoir s'il ne s'agit pas d'une tentative de vol qui elle serait punissable.

Le Vice-Premier Ministre déclare que le texte vise également le chantage. Il ajoute que cette terminologie est reprise à l'article 7 de la Convention qui énumère les infractions que tout Etat partie doit considérer comme des infractions punissables en vertu de son droit interne et qui cite notamment « le fait de commettre intentionnellement la menace de commettre le vol simple ou le vol qualifié de matières nucléaires afin de contraindre une personne physique ou morale, une organisation internationale ou un Etat à faire ou à s'abstenir de faire un acte » (art. 7, 1, a, ii) de la Convention sur la protection physique des matières nucléaires, Doc. du Sénat, n° 577/1).

L'article 1 est adopté à l'unanimité.

Art. 2

L'article 2 insère dans le Code pénal, livre II, titre IX, chapitre I « Des vols et des extorsions », une section IIbis intitulée « Des vols et des extorsions de matières nucléaires » et comprenant les articles 477 à 477sexies.

Il est observé (M. Van den Bossche) qu'un parallélisme semble être introduit entre les nouveaux articles et les articles 463 à 476 du Code pénal.

Dès lors la question se pose de savoir pourquoi l'article 477bis ne reprend que trois des circonstances aggravantes prévues par l'article 471 (ex.: le vol commis par deux ou plusieurs personnes n'est pas repris). Cette différence de formulation rend le texte peu cohérent.

Le Vice-Premier Ministre déclare que toutes les circonstances aggravantes prévues ont été prises en considération. La gradation des peines a cependant été envisagée différemment. Par conséquent, la similitude n'est pas parfaite.

L'article 477 prévoit le vol simple (cf. art. 463).

L'article 477bis concerne le vol de matières nucléaires s'il a été commis à l'aide de violences ou de menaces (cf. art. 468) et le vol de matières nucléaires s'il a été commis avec effraction, escalade ou fausses clefs; s'il a été commis par un fonctionnaire public à l'aide de ses fonctions; si les coupables ou l'un d'eux, ont pris le titre ou les insignes

bediening; indien de schuldigen of één van hen de titel of de kentekens van een openbaar ambtenaar hebben aangenomen of een vals bevel van het openbaar gezag hebben ingeroepen (cf. art. 467).

Artikel 477ter stemt overeen met artikel 470.

Artikel 477quater stemt overeen met artikel 469.

Artikel 477quinquies stemt overeen met artikel 471.

Artikel 477sexies, § 1, stemt overeen met artikel 472.

Artikel 477sexies, § 2, stemt overeen met artikel 473 en met artikel 474.

Artikel 477sexies, § 3, stemt overeen met artikel 476.

Bijgevolg kan een parallelisme worden geconstateerd. Aangestipt zij evenwel dat dit parallelisme niet de straffen geldt, die telkens zijn verhoogd wanneer het om kernmateriaal gaat.

Art. 477

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 477bis

Een lid (de heer Baert) merkt op dat het 3° van de Nederlandse tekst van het artikel onvolledig is. De tekst moet overeenkomstig artikel 471, derde lid, worden aangevuld.

Bijgevolg wijzigt de Commissie het 3° als volgt: « 3°: indien hij gepleegd wordt door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening ».

Er wordt nog opgemerkt (de heer Baert) dat het 4° de term « schuldige » vermeldt. Op die wijze wordt een vermoeden van schuld ten opzichte van de verdachte ingevoerd.

De Vice-Eerste Minister wijst erop dat het hier om bezwarende omstandigheden gaat, die in aanmerking kunnen worden genomen na de vaststelling van de schuld.

Bovendien wijst hij erop dat de artikelen 467, 471 en 472 van het Strafboek model hebben gestaan voor artikel 2 en dat zij eveneens die term hanteren.

Art. 477ter

Dit artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Art. 477quater

Dit artikel is het equivalent van artikel 469.

Enkele leden drukken hun verwondering uit (de heren Baert en Van den Bossche) over de redactie van artikel 477quater, omdat het die van artikel 469 niet overneemt. De Vice-Eerste Minister verklaart dat beide artikelen dezelfde zin hebben. Alleen de strafmaat verschilt immers, aangezien het voorgestelde artikel 477quater in een straf van 10 tot 15 jaar dwangarbeid voorziet.

Artikel 477quater handelt overigens over afpersing.

De sprekers vinden dat de voorgestelde tekst weinig duidelijk is en dat de formulering van artikel 469 moet worden herwerkt om geen nieuwe uiteenlopende interpretaties te doen ontstaan.

Overigens wijzigt de Commissie de tekst van artikel 477quater als volgt:

« Met diefstal of afpersing van kernmateriaal gepleegd door middel van geweld of bedreiging, wordt gelijkgesteld het geval waarin de dief of de afperser, op heterdaad betrapt, ge-

d'un fonctionnaire public ou ont allégué un faux ordre de l'autorité publique (cf. art. 467).

L'article 477ter correspond à l'article 470.

L'article 477quater correspond à l'article 469.

L'article 477quinquies correspond à l'article 471.

L'article 477sexies, § 1, correspond à l'article 472.

L'article 477sexies, § 2, correspond à l'article 473 et à l'article 474.

L'article 477sexies, § 3, correspond à l'article 476.

Dès lors un parallélisme peut être constaté. Il faut cependant noter que ce parallélisme n'existe pas en ce qui concerne les peines qui ont chaque fois été augmentées lorsqu'il s'agit de matières nucléaires.

Art. 477

Cet article ne fait pas l'objet d'observations.

Art. 477bis

Un membre (M. Baert) observe que le 3° du texte néerlandais de l'article est incomplet. Le texte doit être complété conformément à l'article 471, troisième alinéa.

Dès lors la Commission le modifie comme suit: « 3°: indien hij gepleegd wordt door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening ».

Il est encore observé (M. Baert) que le 4° mentionne le terme « coupable ». Une présomption de culpabilité est ainsi introduite à l'égard du prévenu.

Le Vice-Premier Ministre rappelle qu'il s'agit ici de circonstances aggravantes qui sont prises en considération après la constatation de la culpabilité.

De plus, il rappelle que les articles 467, 471 et 472 du Code pénal ayant servi de modèles à l'article 2, mentionnent également ce terme.

Art. 477ter

Cet article ne fait pas l'objet d'observations.

Art. 477quater

Cet article est l'équivalent de l'article 469.

Des membres s'étonnent (MM. Baert et Van den Bossche) de la rédaction de l'article 477quater dans la mesure où il ne reprend pas celle de l'article 469. Le Vice-Premier Ministre déclare que le sens de ces deux articles est identique. En effet seule la peine est différente dans la mesure où l'article 477quater proposé prévoit une peine de dix à quinze ans de travaux forcés.

L'article 477quater concerne, par ailleurs, également l'extorsion.

Les intervenants estiment que le texte proposé est peu clair et que la formulation de l'article 469 devrait être reprise afin de ne pas créer de nouvelles interprétations divergentes.

Par conséquent, la Commission modifie l'article 477quater comme suit:

« Est assimilé au vol ou à l'extorsion de matières nucléaires commis à l'aide de violence ou de menaces, le cas où le voleur ou l'extorqueur, surpris en flagrant délit, a

weld heeft gepleegd of bedreigingen heeft geuit, ofwel om het onvreemde kernmateriaal in zijn bezit te houden, ofwel om zijn vlucht te dekken ».

Art. 477sexies

Een lid (de heer Van den Bossche) merkt op dat het eerste lid weinig begrijpelijk is. Bijgevolg stelt hij voor het als volgt te wijzigen :

« Diefstal of afpersing van kernmateriaal gepleegd door middel van geweld of bedreiging evenals het feit bedoeld in artikel 477^{quater}, worden gestraft met 15 of 20 jaar dwangarbeid ».

Deze wijziging wordt eenparig aangenomen.

Bovendien preciseert de Vice-Eerste Minister dat men in het 6^e onder een niet met een motor aangedreven tuig b.v. een kar verstaat.

Art. 477septies

§ 1, eerste lid, wordt op grond van de in artikel 477sexies aangebrachte wijziging als volgt gesteld :

« § 1. De diefstal of afpersing van kernmateriaal met behulp van geweld of bedreiging, alsmede het feit bedoeld in artikel 477^{quater}, worden gestraft met levenslange dwangarbeid ».

In verband met § 1, 2^e, vraagt de rapporteur of het feit dat wapens of voorwerpen die erop gelijken, werden gebruikt of getoond ofwel het feit dat de schuldige heeft doen geloven dat hij gewapend was, gestraft kan worden met levenslange dwangarbeid, hetgeen betekent dat de verdachte voor het Assisenhof kan verschijnen. Voorwerpen tonen die op wapens gelijken kan evengoed onder bluff vallen.

Bovendien geloven sommige personen maar al te gemakkelijk dat de schuldige gewapend is.

De Vice-Eerste Minister wijst erop dat deze bezwarende omstandigheid reeds in artikel 472, derde lid, bestaat.

Bovendien moet het gaan om een diefstal of een afpersing met behulp van geweld of bedreiging.

Enkele leden (de heren Henrion en Van den Bossche) herinneren er bovendien aan dat misdrijven soms worden gepleegd met behulp van nepwapens of gebaren die de indruk wekken dat de overvaller gewapend is.

Overigens moet worden onderstreept (de heer Van den Bossche) dat voorbedachtheid niet mag worden verontachtzaamd.

In verband met de toepassing van artikel 472 bestaat reeds rechtspraak. De schuldige moet de bedoeling hebben gehad te doen geloven dat hij gewapend was, en zulks afgezien van het feit of het slachtoffer er al dan niet in geloofde.

§ 2 geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

§ 3 bepaalt dat de straf bepaald bij § 2 ook dan wordt toegepast wanneer de voltooiing van de diefstal of van de afpersing wordt verhinderd door omstandigheden, onafhankelijk van de wil van de schuldige.

Verscheidene leden (de heren Baert, Collignon et Van den Bossche) beklemtonen dat die tekst artikel 476 overneemt. Zoals dit artikel wijkt hij af van de algemene regel van artikel 52 van het Strafwetboek, dat bepaalt dat de poging tot misdaad, overeenkomstig de artikelen 80 en 81, wordt gestraft met de straf die onmiddellijk lager ligt dan die gesteld op de misdaad zelf.

De Vice-Eerste Minister bevestigt dat artikel 476 inderdaad werd overgenomen. Hij voegt daaraan tot dat artikel 51 bepaalt dat strafbare poging bestaat, wanneer het voorkomen om een misdaad of een wanbedrijf te plegen zich

exercé des violences ou fait des menaces, soit pour se maintenir en possession des matières nucléaires soustraites, soit pour assurer sa fuite ».

Art. 477sexies

Un membre (M. Van den Bossche) observe que l'alinéa 1er est peu lisible. Dès lors, il propose de le modifier comme suit :

« Le vol ou l'extorsion de matières nucléaires à l'aide de violences ou de menaces ainsi que le fait visé à l'article 477^{quater} sont punis des travaux forcés de quinze ans à vingt ans ».

Cette modification est adoptée à l'unanimité.

Le Vice-Premier Ministre précise en outre qu'au 6e on entend par engin non motorisé une charrette par exemple.

Art. 477septies

Le § 1er, alinéa 1, est libellé comme suit, compte tenu de la modification intervenue à l'article 477sexies :

« § 1er. Le vol ou l'extorsion de matières nucléaires à l'aide de violences ou de menaces, ainsi que le fait visé à l'article 477^{quater}, sont punis des travaux forcés à perpétuité. »

Le rapporteur pose la question de savoir, en ce qui concerne le § 1, 2e, si le fait d'avoir employé ou montré des armes ou des objets qui y ressemblent ou le fait que le coupable a fait croire qu'il était armé doit être passible d'une peine de travaux forcés à perpétuité qui rend l'inculpé passible de la Cour d'assises. Le fait de montrer des objets qui ressemblent à des armes peut relever de la vantardise.

De plus, certaines personnes peuvent croire trop facilement que le coupable est armé.

Le Vice-Premier Ministre rappelle que cette circonstance aggravante existe déjà dans l'article 472, troisième alinéa.

En outre, il faut qu'il s'agisse d'un vol ou d'une extorsion à l'aide de violences ou de menaces.

Des membres (MM. Henrion et Van den Bossche) rappellent en outre que des infractions sont parfois commises grâce à des armes factices ou à des gestes faisant croire que l'agresseur est armé.

Il y a lieu, par ailleurs, d'insister (M. Van den Bossche) sur le fait que l'élément intentionnel ne peut être négligé.

Une jurisprudence existe déjà en ce qui concerne l'application de l'article 472. Il faut que le coupable ait eu l'intention de faire croire qu'il était armé et ceci indépendamment du fait que la victime a été ou non crédule.

Le § 2 ne fait pas l'objet d'observations.

Le § 3 dispose que la peine portée par le § 2 est appliquée lors même que la consommation du vol ou de l'extorsion a été empêchée par des circonstances indépendantes de la volonté des coupables.

Plusieurs membres (MM. Baert, Collignon et Van den Bossche) soulignent que ce texte reprend l'article 476. Tout comme cet article il déroge à la règle générale de l'article 52 du Code pénal qui prévoit que la tentative de crime est punie de la peine immédiatement inférieure à celle du crime même conformément aux articles 80 et 81.

Le Vice-Premier Ministre confirme qu'il s'agit de la reprise de l'article 476. Il ajoute que l'article 51 dispose qu'il y a tentative punissable, lorsque la résolution de commettre un crime ou un délit a été manifestée par des actes exté-

heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad of van de wanbedrijf uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

Hij is bijgevolg van oordeel dat de door het voorgestelde artikel bedoelde toestand met de poging kan worden gelijkgesteld. Derhalve betreft het een afwijking op artikel 52.

In de Nederlandse tekst van het amendement wordt het woord « ook », op voorstel van een lid (de heer Van den Bossche), vervangen door het woord « zelfs ».

Artikel 2 wordt eenparig aangenomen.

Art. 3

Dit artikel, dat in het Strafwetboek een artikel 487bis invoegt, geeft een definitie van het begrip « kernmateriaal », overeenkomstig het Verdrag (art. 1, a)).

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Art. 4

Dit artikel voegt in hetzelfde Wetboek, boek II, titel IX, « Misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen », een hoofdstuk *Ibis* in onder het opschrift « Externe beveiliging van kernmateriaal », dat bestaat uit een artikel 488bis.

Art. 488bis, § 1

Aangaande artikel 488bis, § 1, worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 488bis, § 2

In § 2, 2°, wordt bepaald dat de straf bestaat in dwangarbeid van tien of vijftien jaar, indien het in § 1 bedoelde strafbare feit voor sommigen aanzienlijke schade aan goederen heeft teweeggebracht.

Met betrekking tot die bepaling worden twee opmerkingen gemaakt :

1) Een lid (de heer Van den Bossche) meent dat het 1° weliswaar gewettigd is omdat het handelt over de gevolgen die personen kunnen hebben ondergaan, maar dat het 2° niet ter zake is, omdat het daar uitsluitend gaat over schade aan goederen. Bijgevolg zijn er geen straffen nodig.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat die bepaling geen tegenhanger heeft onder de bepalingen van het Strafwetboek, maar dat zij werd opgenomen om rekening te houden met de omvang van de schade die kan worden veroorzaakt, gezien de aard van het materiaal in kwestie.

2) Enkele leden (de heren Baert en Van den Bossche) vinden echter dat moet worden gepreciseerd wat onder « aanzienlijke schade » wordt verstaan. De term « aanzienlijke » kan immers op uiteenlopende manieren worden geïnterpreteerd. Hoewel de beoordeling van de omvang van de schade die personen lijden in het kader van de toepassing van artikel 488bis, § 2, 2°, geen problemen doet rijzen, moet toch worden onderstreept dat de beoordeling van de omvang van de schade aan goederen wel subjectief zal zijn. Die omvang hangt immers af van verschillende elementen, die naar gelang van de omstandigheden zullen variëren.

rieurs qui forment un commencement d'exécution de ce crime ou de ce délit, et qui n'ont pas été suspendus ou n'ont manqué leur effet que par des circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur.

Il estime par conséquent que la situation visée par l'article proposé peut être assimilée à la tentative. Dès lors il s'agit d'une dérogation de l'article 52.

Dans le texte néerlandais de l'amendement le mot « ook » est remplacé par le mot « zelfs » à la suggestion d'un membre (M. Van den Bossche).

L'article 2 est adopté à l'unanimité.

Art. 3

Cet article qui introduit un article 487bis dans le Code pénal, définit la notion de « matières nucléaires » conformément à la Convention (art. 1, a)).

L'article 3 est adopté à l'unanimité.

Art. 4

Cet article insère dans le même Code, livre II, titre IX « Crimes et délits contre les propriétés », un chapitre *Ibis* intitulé « De la protection physique des matières nucléaires » et comprenant un article 488bis.

Art. 488bis, § 1

L'article 488bis, § 1, ne fait pas l'objet d'observations.

Art. 488bis, § 2

Le § 2, 2°, dispose que la peine est des travaux forcés de dix ans à quinze ans si le fait visé au § 1 a entraîné pour certains des dommages considérables pour les biens.

Deux observations sont faites en ce qui concerne cette disposition :

1) Un membre (M. Van den Bossche) estime que si le 1° se justifie dans la mesure où il concerne les conséquences que les personnes peuvent avoir subies, le 2° n'est pas opportun dans la mesure où il s'agit uniquement d'atteintes aux biens. Dès lors des sanctions pénales ne s'imposent pas.

Le Vice-Premier Ministre déclare que cette disposition n'a pas d'équivalent parmi les dispositions du Code pénal mais qu'elle a été prévue afin de tenir compte de l'importance des dégâts qui peuvent être occasionnés compte tenu de la nature des matières en cause.

2) Des membres (MM. Baert et Van den Bossche) estiment cependant qu'il faudrait préciser ce que l'on entend par « dommages considérables ». Le terme « considérables », peut en effet être interprété de manières diverses. Si l'appréciation de l'importance du dommage subi par les personnes dans le cadre de l'application de l'article 488bis, § 2, 1°, ne posera pas de problème, il y a lieu de souligner que, l'appréciation de l'importance des dommages pour les biens sera subjective. Cette importance est en effet fonction de divers éléments qui varieront selon les circonstances.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat die term in ons recht niet voorkomt. Hij is overgenomen uit artikel 7, 1.e), van het Verdrag, dat betrekking heeft op « het helen, onder zich houden, gebruiken, overdragen, beschadigen, vervreemden, verspreiden van kernmateriaal zonder daartoe bevoegd te zijn, terwijl zulks voor een ander de dood of ernstig lichamelijk letsel, dan wel aanzienlijke schade aan goederen veroorzaakt of kan veroorzaken ».

Het toelichtend verslag bij het Verdrag verstrekt geen nadere precisering. Overigens acht hij het moeilijk dat begrip te omschrijven of een opsomming ervan te geven.

Een lid (de heer Van Belle) vindt dat de bepaling kan worden aanvaard indien de termen ook in het Verdrag voorkomen.

Andere leden (de heren Van den Bossche en Henrion) vinden evenwel dat het verkieslijk zou zijn een terminologie te hanteren die enigszins analoog is met de bepalingen van het Strafbboek. Dat zou interpretatiemoeilijkheden voorkomen. Zij stellen voor uit te gaan van artikel 521, eerste lid, van het Strafwetboek, luidens hetwelk « Hij die buiten de gevallen in de artikelen 510 tot 520 genoemd, door welk middel ook, gebouwen, bruggen, dijken, straatwegen, spoorwegen, sluizen, magazijnen, werkplaatsen, loodsen, schepen, vaartuigen, vliegtuigen of andere kunstwerken of bouwwerken die aan een ander toebehoren, geheel of ten dele vernielt, wordt gestraft met opsluiting ».

Bijgevolg neemt de Commissie de volgende tekst aan :

« 2° de algemene of gedeeltelijke vernietiging van gebouwen, bruggen, dijken, straatwegen, spoorwegen, sluizen, magazijnen, werkplaatsen, loodsen, schepen, vaartuigen, vliegtuigen of andere kunstwerken of bouwwerken die aan een ander toebehoren. »

Bovendien worden in artikel 488bis, § 2, eerste lid, de woorden « wordt teweegebracht » vervangen door de woorden « heeft veroorzaakt ».

Art. 488bis, § 3

De formulering van deze bepaling is overgenomen van artikel 494 van het Strafwetboek.

In de Franse tekst vervangt de Commissie het woord « Lorsque » door het woord « Si ».

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 5

Dit artikel voegt in de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering een artikel 12bis in. Deze nieuwe bepaling stelt dat de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de nieuwe misdrijven.

Op een vraag om toelichting (de heer Van den Bossche), verklaart de Vice-Eerste Minister dat het gaat om een toepassing van het beginsel van de algemene bevoegdheid.

Artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

* * *

Het aldus geamendeerde wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

De Rapporteur,

J. MOTTARD

De Voorzitter,

L. REMACLE

Le Vice-Premier Ministre déclare que ce terme n'existe pas dans notre droit. Il est repris à l'article 7, 1.e), de la Convention qui concerne « le recel, la détention, l'utilisation, la cession, l'altération, l'aliénation ou la dispersion de matières nucléaires, sans y être habilité, et entraînant ou pouvant entraîner la mort ou des blessures graves pour autrui ou des dommages considérables pour les biens ».

Le rapport explicatif de la Convention n'apporte pas de précisions à cet égard. Il estime par ailleurs qu'il est difficile de définir cette notion ou de prévoir une énumération.

Un membre (M. Van Belle) estime que si les termes sont empruntés à la Convention, la disposition peut être acceptée.

D'autres membres (MM. Van den Bossche et Henrion) estiment cependant qu'il serait préférable d'adopter une terminologie présentant une analogie avec les dispositions du Code pénal afin d'éviter des problèmes d'interprétation. Ils suggèrent de se référer à l'article 521, alinéa 1er, du Code pénal qui dispose que « quiconque aura, en dehors des cas visés aux articles 510 à 520, détruit, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, des édifices, ponts, digues, cheminées, chemins de fer, écluses, magasins, chantiers, hangars, navires, bateaux, aéronefs ou autres ouvrages d'art, ou constructions appartenant à autrui, sera puni de réclusion ».

Dès lors, la Commission adopte le texte suivant :

« 2° la destruction en tout ou en partie des édifices, ponts, digues, chaussées, chemins de fer, écluses, magasins, chantiers, hangars, navires, bateaux, aéronefs ou autres ouvrages d'art, ou constructions appartenant à autrui. »

En outre, à l'article 488bis, § 2, alinéa 1er, dans le texte néerlandais, les mots « wordt teweegebracht » sont remplacés par les mots « heeft veroorzaakt ».

Art. 488bis, § 3

La formulation de cette disposition est empruntée à l'article 494 du Code pénal.

La Commission remplace le mot « Lorsque » par le mot « Si ».

L'article 4 est adopté à l'unanimité.

Art. 5

Cet article insère un article 12bis dans la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale. Cette nouvelle disposition prévoit la compétence des juridictions belges pour connaître des nouvelles infractions.

A la suite d'une demande de précision (M. Van den Bossche), le Vice-Premier Ministre déclare qu'il s'agit d'une application du principe de la compétence universelle.

L'article 5 est adopté à l'unanimité.

* * *

Le projet de loi, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

J. MOTTARD

Le Président,

L. REMACLE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Een artikel 331*bis*, luidend als volgt, wordt in het Strafwetboek ingevoegd :

« Art. 331*bis*. — Met opsluiting wordt gestraft :

1° hij die dreigt kernmateriaal te zullen gebruiken, voor een aanslag op personen of op eigendommen;

2° hij die dreigt diefstal van kernmateriaal te zullen plegen ten einde een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat te dwingen iets te doen of na te laten. »

Art. 2

In hetzelfde Wetboek, boek II, titel IX, hoofdstuk I, « Diefstal en afpersing », wordt, onder een opschrift « Diefstal en afpersing van kernmateriaal », een afdeling II*bis* ingevoegd bestaande uit de hiernavolgende bepalingen :

« Art. 477. — Diefstal van kernmateriaal wordt gestraft met opsluiting.

Art. 477*bis*. — De diefstal van kernmateriaal wordt gestraft met dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar :

1° indien hij gepleegd wordt door middel van geweld of bedreiging;

2° indien hij gepleegd wordt door middel van braak, inklimming of valse sleutels;

3° indien hij gepleegd wordt door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening;

4° indien de schuldigen of een van hen de titel of de kentekens van een openbaar ambtenaar hebben aangenomen of een vals bevel van het openbaar gezag hebben ingeroepen.

Art. 477*ter*. — Afpersing van kernmateriaal door middel van geweld of bedreiging wordt gestraft met dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar.

Art. 477*quater*. — Met diefstal of afpersing van kernmateriaal, gepleegd door middel van geweld of bedreiging, wordt gelijkgesteld het geval waarin de dief of de afperser op heterdaad betrapt, geweld heeft gepleegd of bedreigingen heeft geuit, ofwel om het onvreemde kernmateriaal in zijn bezit te houden, ofwel om zijn vlucht te dekken.

Art. 477*quinqüies*. — De diefstal of de afpersing van kernmateriaal gepleegd door middel van geweld of bedreiging, alsmede het feit bedoeld in artikel 477*quater*, worden gestraft met dwangarbeid van vijftien tot twintig jaar :

1° indien zij gepleegd worden door middel van braak, inklimming of valse sleutels;

2° indien zij gepleegd worden door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening;

3° indien de schuldigen of een van hen de titel of de kentekens van een openbaar ambtenaar aannemen of een vals bevel van het openbaar gezag inroepen;

4° indien zij gepleegd worden bij nacht;

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION

Article 1

Un article 331*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le Code pénal :

« Art. 331*bis*. — Est puni de la réclusion :

1° celui qui menace d'utiliser des matières nucléaires pour commettre un attentat contre des personnes ou des propriétés;

2° celui qui menace de commettre un vol de matières nucléaires afin de contraindre une personne physique ou morale, une organisation internationale ou un Etat à faire ou à s'abstenir de faire un acte. »

Art. 2

Dans le même Code, livre II, titre IX, chapitre Ier « Des vols et des extorsions », il est inséré une section II*bis* intitulée « Des vols et extorsions de matières nucléaires », comprenant les dispositions suivantes :

« Art. 477. — Le vol de matières nucléaires est puni de la réclusion.

Art. 477*bis*. — Le vol de matières nucléaires est puni des travaux forcés de dix à quinze ans :

1° s'il a été commis avec l'aide de violences ou de menaces;

2° s'il a été commis avec effraction, escalade ou fausses clefs;

3° s'il a été commis par un fonctionnaire public à l'aide de ses fonctions;

4° si les coupables ou l'un d'eux, ont pris le titre ou les insignes d'un fonctionnaire public ou ont allégué un faux ordre de l'autorité publique.

Art. 477*ter*. — L'extorsion de matières nucléaires à l'aide de violences ou de menaces est punie des travaux forcés de dix ans à quinze ans.

Art. 477*quater*. — Est assimilé au vol ou à l'extorsion de matières nucléaires commis à l'aide de violences ou de menaces, le cas où le voleur ou l'extorqueur, surpris en flagrant délit, a exercé des violences ou fait des menaces, soit pour se maintenir en possession des matières nucléaires soustraites, soit pour assurer sa fuite.

Art. 477*quinqüies*. — Le vol ou l'extorsion de matières nucléaires à l'aide de violences ou de menaces, ainsi que le fait visé à l'article 477*quater*, sont punis des travaux forcés de quinze ans à vingt ans :

1° s'ils ont été commis avec effraction, escalade ou fausses clefs;

2° s'ils ont été commis par un fonctionnaire public à l'aide de ses fonctions;

3° si les coupables, ou l'un d'eux, ont pris le titre ou les insignes d'un fonctionnaire public ou ont allégué un faux ordre de l'autorité publique;

4° s'ils ont été commis la nuit;

5° indien zij gepleegd worden door twee of meer personen;

6° indien de schuldige, om de afpersing te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik maakt van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig.

Art. 477sexies. — § 1. De diefstal of de afpersing van kernmateriaal met behulp van geweld of bedreiging alsmede het feit bedoeld in artikel 477*quater*, worden gestraft met levenslange dwangarbeid :

1° indien zij gepleegd worden onder twee van de omstandigheden vermeld in artikel 477*quinquies*;

2° indien wapens of op wapens gelijkende voorwerpen worden gebruikt of getoond, of indien de schuldige doet geloven dat hij gewapend is;

3° indien de schuldige, om het feit te plegen of zijn vlucht te verzekeren, gebruik maakt van weerloosmakende of giftige stoffen;

4° indien de schuldige, om het feit te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik maakt van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig;

5° indien de schuldige, om het feit te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik maakt van een motorvoertuig of enig ander met een motor aangedreven tuig voorzien van kentekens of toestellen waardoor de verwarring kan ontstaan met een motorvoertuig of enig ander met een motor aangedreven tuig van de ordediensten.

§ 2. Dezelfde feiten worden gestraft met dezelfde straf :

1° indien het geweld of de bedreiging, hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking heeft veroorzaakt;

2° indien de boosdoeners de personen lichamelijk hebben gefolterd;

3° indien het geweld of de bedreiging gepleegd zonder het oogmerk te doden, toch de dood heeft veroorzaakt.

§ 3. De straf bepaald bij § 2 wordt zelfs dan toegepast wanneer de voltooiing van de diefstal of van de afpersing wordt verhinderd door omstandigheden, onafhankelijk van de wil van de schuldigen. »

Art. 3

Een artikel 487*bis*, luidend als volgt, wordt in hetzelfde Wetboek ingevoegd :

« *Art. 487bis.* — Onder kernmateriaal wordt verstaan plutonium, met uitzondering van plutonium waarvan de isotoopconcentratie aan plutonium — 238 hoger is dan 80 %; uranium — 233; uranium, verrijkt in de isotopen 235 of 233; uranium, bestaande uit een mengsel van isotopen, zoals deze in de natuur voorkomen anders dan in de vorm van erts of ertsresidu, en elke stof die een of meer van de hierboven genoemde isotopen bevat. »

Art. 4

In hetzelfde Wetboek, boek II, titel IX « Misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen » wordt onder een opschrift « Externe beveiliging van kernmateriaal » een hoofdstuk 1*bis* ingevoegd bestaande uit een artikel 488*bis*, luidend als volgt :

5° s'ils ont été commis par deux ou plusieurs personnes;

6° si le coupable a utilisé un véhicule ou tout autre engin motorisé ou non pour faciliter l'extorsion ou pour assurer sa fuite.

Art. 477sexies. — § 1er. Le vol ou l'extorsion de matières nucléaires à l'aide de violences ou de menaces, ainsi que le fait visé à l'article 477*quater*, sont punis des travaux forcés à perpétuité :

1° s'ils ont été commis avec deux des circonstances mentionnées à l'article 477*quinquies*;

2° si des armes ou des objets qui y ressemblent ont été employés ou montrés ou si le coupable a fait croire qu'il était armé;

3° si le coupable a fait usage de substances inhibitives ou toxiques pour commettre le fait ou pour assurer sa fuite;

4° si le coupable a utilisé un véhicule volé ou tout autre engin motorisé ou non, qui a été volé pour faciliter le fait ou pour assurer sa fuite;

5° si, pour faciliter le fait ou pour assurer sa fuite, le coupable a utilisé un véhicule automobile ou tout autre engin motorisé muni d'insignes ou d'appareils susceptibles de créer la confusion avec un véhicule automobile ou tout autre engin motorisé appartenant aux forces de l'ordre.

§ 2. Les mêmes faits sont punis de la même peine :

1° si les violences ou les menaces ont causé, soit une maladie paraissant incurable, soit une incapacité permanente physique ou psychique, soit la perte complète de l'usage d'un organe, soit une mutilation grave;

2° si les malfaiteurs ont soumis les personnes à des tortures corporelles;

3° si les violences ou les menaces exercées sans intention de donner la mort, l'ont pourtant causée.

§ 3. La peine portée par le § 2 est appliquée lors même que la consommation du vol ou de l'extorsion a été empêchée par des circonstances indépendantes de la volonté des coupables. »

Art. 3

Un article 487*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

« *Art. 487bis.* — Il faut entendre par matières nucléaires : le plutonium, à l'exception du plutonium dont la concentration isotopique en plutonium — 238 dépasse 80 %, l'uranium — 233, l'uranium, enrichi en uranium 235 ou 233, l'uranium contenant le mélange d'isotopes qui se trouve dans la nature autrement que sous forme de minerai ou de résidu de minerai, et toute matière contenant un ou plusieurs des éléments ou isotopes ci-dessus. »

Art. 4

Dans le même Code, livre II, titre IX « Crimes et délits contre les propriétés », il est inséré un chapitre 1*bis* intitulé « De la protection physique des matières nucléaires » comprenant un article 488*bis*, rédigé comme suit :

« Art. 488bis. — § 1. Hij die zonder vergunning, verleend door het bevoegd gezag, of niet op de voorwaarden daarin gesteld, zich kernmateriaal laat afgeven, dan wel zodanig materiaal verkrijgt, in zijn bezit houdt, gebruikt, verandert, afstaat, achterlaat, vervoert of verspreidt wordt gestraft met opsluiting.

§ 2. De straf is dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar, indien het strafbaar feit voor een ander heeft veroorzaakt :

1° hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, het volledig verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking;

2° de algemene of gedeeltelijke vernietiging van gebouwen, bruggen, dijken, straatwegen, spoorwegen, sluizen, magazijnen, werkplaatsen, loodsen, schepen, vaartuigen, vliegtuigen of andere kunstwerken of bouwwerken die aan een ander toebehoren.

§ 3. Indien het strafbaar feit, gepleegd zonder het oogmerk om te doden, toch de dood heeft veroorzaakt, wordt de schuldige gestraft met dwangarbeid van vijftien tot twintig jaar. »

Art. 5

Een artikel 12bis, luidend als volgt, wordt in de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd :

« Art. 12bis. — De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van de in de artikelen 331bis, 477 tot 477sexies en 488bis van het Strafwetboek omschreven misdrijven die zijn gepleegd op het grondgebied van een van de Staten die partij zijn bij het Verdrag inzake beveiliging van kernmateriaal, opgemaakt te Wenen en te New York op 3 maart 1980, of aan boord van een vaartuig of luchtvaartuig dat in een van die Staten is geregistreerd, wanneer de vermoedelijke dader van het misdrijf zich op Belgische grondgebied bevindt en de Belgische Regering de uitlevering aan die Staat niet toelaat. »

« Art. 488bis. — § 1. Quiconque, intentionnellement et sans y être habilité par l'autorité compétente ou en dehors des conditions prévues lors de l'habilitation, se fait remettre, acquiert, détient, utilise, altère, cède, abandonne, transporte ou disperse des matières nucléaires est puni de la réclusion.

§ 2. La peine est des travaux forcés de dix ans à quinze ans si le fait a entraîné pour autrui :

1° soit une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe ou une mutilation grave;

2° la destruction en tout ou en partie des édifices, ponts, digues, chaussées, chemins de fer, écluses, magasins, chantiers, hangars, navires, bateaux, aéronefs ou autres ouvrages d'art, ou constructions appartenant à autrui.

§ 3. Si le fait commis sans intention de donner la mort l'a pourtant causée, le coupable est puni des travaux forcés de quinze à vingt ans. »

Art. 5

Un article 12bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénal :

« Art. 12bis. — Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions prévues par les articles 331bis, 477 à 477sexies et 488bis du Code pénal, qui ont été commises sur le territoire d'un des Etats parties à la Convention sur la protection physique des matières nucléaires, faite à Vienne et à New York le 3 mars 1980, ou à bord d'un navire ou d'un aéronef immatriculé dans un de ces Etats, lorsque l'auteur présumé de l'infraction se trouve sur le territoire belge et que le Gouvernement belge n'a pas accordé l'extradition à cet Etat. »